

عنوان مقاله:

بررسی چگونگی انتقال تکنولوژی از دانشگاه ها و صنایع نظامی به دانشگاه ها و صنایع غیر نظامی

محل انتشار:

هفتمین همایش ملی مطالعات و تحقیقات نوین در حوزه علوم جغرافیا، معماری و شهرسازی ایران (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

اصغر احمدی - دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت تکنولوژی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران جنوب

مهراب هداوند میرزایی - عضو هیات علمی دانشگاه امام حسین (ع) - دانشکده مطهری

خلاصه مقاله:

اغلب کشورها با بررسی نقاط ضعف و قوت نیروهای مسلح خود، تدابیر راهبردی لازم برای افزایش توان نظامی و دفاعی را اتخاذ می نمایند و به همین دلیل صنایع نظامی در کشورهای توسعه یافته و در حال توسعه به عنوان صنعت پیشرو شناخته می شوند و انتقال تکنولوژیکی پیشرفت های حوزه نظامی و دفاعی به سایر دانشگاه ها و صنایع دیگر یکی از دغدغه های دولت ها است. در جمهوری اسلامی ایران نیز صنعت دفاعی به عنوان مجموعه ای پیشرو نقش محوری در عرصه تکنولوژیکی و نوآوری داشته و توانسته با اتکا به توان داخلی و برقراری ارتباط با دانشگاه ها و برخی صنایع نسبت به تامین نیازهای عملیاتی خود اقدام نماید. علی رغم سرعت بالای دانشگاه ها و صنایع نظامی در دست یابی به این تکنولوژی ها، دانشگاه ها و صنایع غیر نظامی به شدت نیازمند دست یابی به آنها برای عدم انجام تحقیقات پایه ای یا کاربردی برای خروج از وابستگی تکنولوژیکی و کمک به سودآوری صنایع برای تقویت اقتصاد مقاومتی است. از این رو در مقاله حاضر، با مطالعه دبیات مربوطه و مطالعه کتابخانه ای و استفاده از رویکرد مدل سازی پویایی، بررسی فرآیند و ترسیم نموداری آنها، متغیرهای تاثیرگذار بر مکانیزم انتقال تکنولوژی از دانشگاه به صنعت و بالعکس، شناسایی در نهایت مدل مفهومی که نشان دهنده عوامل و فرایندهای موجود در این عرصه است طراحی و ارائه شده است. نتایج نشان می دهد که ایجاد یک معاونت مستقل در سطح ستاد کل نیروهای مسلح برای دستیابی و توسعه تکنولوژی و بهبود فرآیند انتقال آن به دانشگاه ها و صنایع غیر نظامی از طریق رصد، شناسایی، پایش، جذب و حمایت از انتقال و توسعه تکنولوژی و ایجاد نوآوری، جریان دانشی را در طول زمان تسهیل می نماید.

کلمات کلیدی:

تکنولوژی، انتقال تکنولوژی، توسعه تکنولوژی، نوآوری، صنعت دفاعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1028551>

